

Եթէ 1—4 զեզրերուն մէջ ակտուար գրերուն իրենց նախընթաց հարեւելի տեսակին համեմատ զբոյ մը փոխուիլը՝ նախընթաց ձայնաւորին, եւ հինգերորդ զեզրն ալ, իր նախընթաց բաղաձայնին նմանիլ (assimilation) համարենք, հարկ է վեցերորդն ալ նախընթաց գրոյն ձայնին աշխձանին նմանիլ մը հայուել:

Բ. ԶԵՂՉՈՒՄ:

7. Ա թ ձեւերուն մէջ՝ եթէ արմատին միջին գիրը լւ-լ կամ է-է գիրն է՝ կը զեզրուի, եւ ձեւին ետքի ծայրը թե իգականի գիրը կ'աւելցուի, զորօր. (—մտեթ,) է՝—տէ(թ). (Վեյլ), է՝—լէ(թ). (Ֆ—տէ), է—թէֆ—տէ(թ):

Գ. ԵՐԿԱՐԵԼ:

8. Չ Է ձեւերուն մէջ՝ եթէ արմատին յետին գիրը է-է, միջին գիրը կը +ե—բաւորի եւ է-է գիրը կ'երկարի, զորօր. (լէֆ—տէ.) թեւ-լւ-լէ. Թեթ—լէ. Իսկ եթէ լւ-լ է, նախ՝ է-է գրոյն կը փոխուի, ապա կ'երկարի, զորօր. Թեթեֆէ. Թեթ—լէ:

Դ. ԻՏՂԱՄ:

9. Բ Գ Է ձեւերուն մէջ արմատին միջին եւ վերջին գրերը՝ եթէ նոյն են, միջնոյն հարեւելին նախընթաց գրոյն կ'անցնի կամ կը զեզրուի եւ թեւ-լւ-լէօսով կը միանան նոյն գրերը, զորօր. Թեթեֆէ(թ) փխկ. Թեթեֆէ(թ), Դ—լւ-լէօս(թ) փխկ. Դ—լւ-լէօս(թ), Թեթ—լւ-լէօս փխկ. Թեթ—լւ-լէօս:

Եթէ պարզ եթէ ամանցեալ աներեւոյթներու կրկին է կիրարկուածիւնը, մէյմ 1. Իրրեւ բայ. մէյմ՝ ալ 2. Իրրեւ բայանուն: Իրրեւ բայ գործածուելով՝ կամ ինձե+, էյլե՞մե+, ֆըլմեֆ վերացեալ բայերու հետ իրրեւ օժանդակ բայերու հետ կը բանին. զորօր. +եթե՞մ եթ. Ին—տէթ էյլ. ֆ—պ—լ ֆըլ. Էֆ—տէ եթ. ֆըլ. կամ առանց ամենեւին օժանդակի. զորօր. պ—ն— Էֆ—տէ (զօրութեամբ իմացիր եթեմե+) մե—տէն տէյլ տէր, այս բով անհար է: 2. Իրրեւ բայանուն. զորօր. Խօժանըն Լ— Էֆ—տէ—լէե պեֆ, վարպետին սա խօսքին միտ գիր:

«Քաղաքավարական օճով՝ փխկ. ինձե+ եւ այլն բայերու՝ պոյս—բմեֆ սովորական է, զորօր. Ինսան պոյս—բմեֆ:

2. ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ:

Տաճկերէնի ընդունելութիւնը կը կազմուի բայի արմատին վրայ էլէֆ եւ ն—ն գրերուն (= էն, ալ) յաւելուածով, զորօր. չեֆ+—էն. ֆըլ—ալ:

Չայնարեալ գրով վերջուորդ բայերը նոյն մանիկը է յաւելուածոյ գրով մը կ'անուն, զորօր. սեյլէ—էին, սբ—յան, օճ—յան:

Պարսկերէնի ընդ. ները կը կազմուին բայի արմատին վրայ ն—ն, ր—լ, հե (= էնտէ) դալով, զորօր. ր—լ—էնտէ, բանող. ըե՛լ—էնտէ, զնացող. Խ—ն—էնտէ, երգեցող. սալ—էնտէ, երաժիշտ:

Արաբերէն ՊԱՐՁ եւ ԱԾԱՆՅԵԱԼ բայերն ուրոյն ուրոյն ընդունելութիւն ունին:

1. ՊԱՐՁԵՐՈՒ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆը ՖԱ՛ՒԼ ձեւով է. կը կազմուի արմատին առաջին գրէն ետքը Էլէֆ մ՝ աւելցնելով եւ երկրորդը +ե—բաւորելով, զորօր. (+թեթ—պեթ), +եթեթ—պ. (Թեթ+), Թ—թեթ. (—ըրֆ—թ), —աթեթ:

ՖԱ՛ՒԼ, ՖԱ՛ՌԻԼ, ՖԱ՛ՄԼ ձեւով ալ պակաս չեն, զորօր. (Լ—ֆ—պեթ), լեֆեթ. (սեթ), —աթ. (ֆեթ), ֆ—թեթ. (ս—պթ.) սապար. (հմ—լ), համալ. (սարֆ), սարբ—ֆ. (տեթ—լէթ) տեթ—լուլ:

Գրոց ամանցական փոփոխութիւնը:

1. Արմատին միջին գիրը՝ եթէ լւ-լ կամ է-է է, հեթեթի (= ֆ) կը փոխուի, զորօր. (ֆ—լ), ֆ—լ. (Վեյլ) Դմէլ: